

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

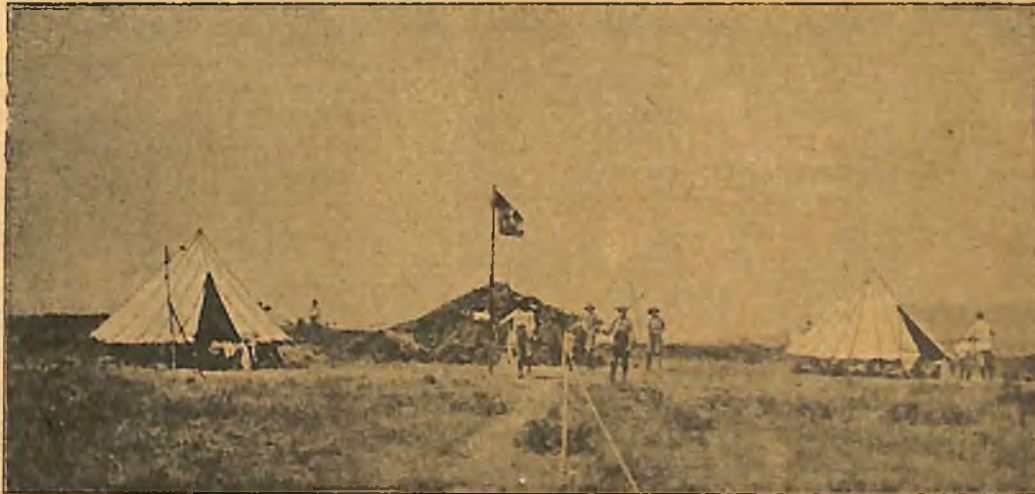
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 11

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1918

ΑΘΗΝΑΙ — Οδός Βασιλικής 8

Κατασκήνωσις τῆς 3ης ομάδος Ἀθηνῶν στὸν Ποδονίφτη

Φωτογρ. Γλάρου

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ

ΑΡΜΑΤΩΛΟΙ ΚΑΙ ΚΛΕΦΤΕΣ

Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον

Οἱ κλέφτες φοροῦσαν φουστάνελλα κοντὴ καὶ ἀσπρες μάλλινες κάλτσες (ἐλαχίστη κάλτσες), τὰ δὲ τσαρούχια τῶν ἦσαν πλεκτά· τὸν κορμὸν περιέβαλλε τὸ γιλέκι καὶ τὸ μαιτάνι, τὰ ὅποια ἦσαν κεντημένα με μετὰξι καὶ χρυτάφι καὶ εἶχαν δύο σειρὰς μαλαμωμένα κουμπιά· τὸ ἐπαιωφόρι (κουλαμάς), ἦταν ἐπίσης κεντημένο με μετὰξι καὶ χρυσάφι, ἢ δὲ σκούφια, ἢ τὸ φέσι, περιεδένετο με χρυσοκέντητον ἦσι.

Ἐκεῖνα ὅμοια τὰ ὅποια ἀπεθανάτισεν ἡ λαϊκὴ Μοῦσα στὰ κλέφτικα τραγούδια, εἶνε τὰ περίφημα «τσαπραζία» τῶν κλεφτῶν, τὰ ὅποια ἦσαν τὰ ἐξῆς· ἐπάνω στὸ στῆθος, (η)λικωμένον εἰς τὰ πύσταρα ἄκρα αὐτοῦ με τριγωνικὰ θηλυκωτήρια φέροντα τὸν δικέφαλον ἀετὸν, ἦτο τὸ «κουστέκι», τὸ ὅποιον εἰς τὸ κέντρον τοῦ στήθους, εἶχε κρεμασμένην με ἀλυσίδας, ἀσημένια πλάκα στρογγυλὴ ἢ τετραγώνη, με τὸν ἄγιον Γεώργιον πρὸς τὸ ἀριστερὸ πλευρὸν, κρέμονταν με διπλὰς ἀλυσίδας, τὸ χαίμαλι, τὸ ὅποιον ἀπ' ἐξῆς μὲν εἶχε τὸν ἄγιον Γεώργιον, ἢ τὸν ἄγιον Δημήτριον, ἢ τὴν Παναγίαν, μέσα δὲ, τιμιο ξύλο, πρὸς τὸ δεξιὸ πλευρὸν, κρέμονταν ὁ κυρτὸς σουγιάς.

Τῆ μέση περιέβαινε τὸ σελάχι, τὸ ὅποιον ἦταν χρυσοκέντητο· πίσω ἐκρέμοντο ἀπὸ τὸ λουρί τοῦ σελαχιῦ, δύο παλλόσιες με παράστειν τῆς περθενοῦ Ἀθῆνῆς, ἢ ὅποιας περιείχαν τὰ φουτέκια τοῦ τουφεκιοῦ ἀρι-

στερά, ἦταν ἄλλο φουτέκι, με φουτέκια γιὰ τὰς πιστόλες· δεξιὰ δὲ ἦταν ἡ θήκη γιὰ τὰς τσαμιακόπατρες καὶ τὸ μαδουλάρι (δοχεῖον περιέχον μυαλὸ πρὸς ἀλείμμα τῶν ὕλων)· ἀριστερὰ τοῦ σώματος, πρὸς τὸν μηρὸν, ἐκρέμοντο εἰς δύο τρεῖς σειρὰς, τὰ στρογγυλὰ ἢ ραβδοειδῆ γαντζούδια ἢ τοκάδες, περτυμένα εἰς μικρότερα λουρία· δύο δὲ ἄλλα γαντζούδια, σκέπαζον τὰς ἐπιγονατίδας· τὰ τσαρούχια ἐδέοντο με τοὺς τσαρουχοτοκάδες.

Ἄλλα αὐτὰ τὰ τσαπραζία, ἦταν ἀσημένια καὶ «σαβατλίδικα» εἶχαν ὄηλ, γὰρ ἐπ' αὐτῶν παρασάσεις με σαβάτι (εἶδος σφάλτου).

Ὅπλα, ἔφερον ἐκτός ἀπὸ τὸ τουφέκι, τὸ ἑποῖον ἦτο στολισμένον με ἀσημένια παφίλια καὶ τοῦ ὅποιου τὸ καντάκι· ἦταν στεγαστὸ, δύο πιστόλες εἰς τὸ σελάχι, με λαθὴν καὶ παφίλια ἀσημένια καὶ τὸ χαρμπὶ (μαχαίρι τοῦ ὅποιου ἡ θήκη ἐχρησίμευε γιὰ τὸ γέμισμα τῶν πιστολιῶν), τὸ ὅποιον ἐπίσης εἶχαν κεντημένα λαθὴ. Ἀριστερὰ δὲ τοῦ σώματος κρέμονταν ἀπὸ μεταξὸπλεκτον τελεμῶν, ἢ περισημη «Πάλλα» (σπαθί). Τὰ τουφεκία τῶν Κλεφτῶν, ἦσαν πολλῶν καὶ διχοδύων εἰδῶν καὶ εἶχαν διάφορα ὀνόματα· ἐκτός ἀπὸ τὸ πασιγνωστον καὶ δημοφιλέα καουσοφύλι, εἶχαν καὶ τὸ νταλλιάκι, τὸ μάλλινο, τὸ ὅποιον ἦταν πολὺ μακρὸν, τὸν τερμῶν, τὸν σουστάνην, τὸν λιάρων καὶ τὴ λεπτή καὶ ἐλαστικὴ λαζαρίνα· ἀργότερα δὲ οἱ ταχτικοὶ εἶχαν κρηαιτινες, οἱ ταχτικοὶ φοροῦσαν ἀσπρο τσόχινον μαιντανογέλακο με κλάζια σειρή

τω και γαλαξία ζώνη.

Οι Κλέφτες, όταν δεν πολεμούσαν, έκαμαν άκτιήσεις, γυμναζόμενοι στο σημάδι, στο λιθάρι, στο πήδημα, στο τρέξιμο, κλπ. Αναφέρονται κλέφτες, που δεν τους έφθασε στο τρέξιμο ούτε το γρηγορότερο άλογο! άλλοι που ηρθεύσαν από τη μιαν όχθη του ποταμού στην άλλη, και άλλοι που ηρθεύσαν επτά αλογα τὸ ένα κοντά στο άλλο. Έβήσκοντο επίσης στην πείνα, στη δίψα, και στην άπυξια. «Χωρίς ψωμί, χωρίς νερό, χωρίς ύπνο στο μάτι, χιόνιά τρωγαν, χιόνιά πιναν και τη φωτιά κρατούσαν» όπως λέγει τὸ τραγούδι.

Έκτός από τὰ γυμνάσια αυτά, οι Κλέφτες έπαίζαν και παιχνίδια, τὰ οποία όμως δεν έμοιαζαν καθόλου τὰ προσκοπικά, όπως θά δῆτε από ένα παιχνίδι των που θά σας περιγράψω, του οποίου τὸ όνομα ήταν : « Όποιον πάρη ο χάρος ».

Ύστερ από ένα λείον μαρμαρον έκάθοντο τὰ παικτικάρια που θά έπαίζαν ένας από όλους, κατὰ σειράν όριζομένην από πριν, έπερνε ένα κουμπούρι γεμάτο, έσχήκωνε τὸ λίκνο του, τὸ κουμπούρι όρθιο, με τη λαση του επάνω στο μάρμαρο και τὸ γύριζε με τὸ δεξιό του χέρι, όσο μπορούσε πιο γρήγορα ενόσω τὸ κουμπούρι γυριζε, τὰ παικτικάρια που καθόνταν γύρω τραγουδούσαν επί τέλους όμως τὸ κουμπούρι έπερνε και έπερνε φωτιά, ή δὲ σφίρα κάποιον από όλους θά έπερνε αν όμως έξέκλινε και δεν έσκότωνε κανένα, τούτο έθεωρείτο ως ή θέλησις της Μοίρας των να μη χτυπηθῆ κανείς και τὸ παιχνίδι έτελείωνε, όν τὸ κουμπούρι δεν έπερνε φωτιά όταν έπερνε, τὸ έγύριζαν έν νεύο ή κατόπι καθήμενος και ύστερα οι άλλοι, έως ότου να πάρη φωτιά.

Οι Κλέφτες ήταν όρθιοι, ήθελώτατοι, έμγραφίστα

τοι, οι πραγματικοί Κλέφτες, δεν έβαζαν ποτέ κρασί στο στόμα των, γιατί, όπως έλεγαν ένας γαροκλέφτης, «ό ύπνος είνε θύνατος και τὸ κρασί ναι πλάνας».

Φυσικά, όλοι οι Κλέφτες δεν ήταν τύποι ιδεώδεις, πολλοί όμως από αυτούς, απέδειξαν ότι είχαν συναισθησιν του εθνικού άγώνος, διότι πολλές φορές είχαν έξεγερθῆ κατόπι κοινῆς συνεννόητους και είχαν πολεμήσει συσσωματωμένοι, πρό πάντων όταν εκάλεσαν αυτούς εις έξεγερσιν διαφόρων ξένων κρατῶν τὸ άπατηλόν κήρυγμα

Στο άλλο φύλλο θά σας πῶ πῶ έναμην οι Κλέφτες και πῶς πολεμούσαν.

Αυτόν τον μήνα πήρα δύο γράμματα στο ένα κήποιος Πρόσκοπος που θέλει να έχη τὸ ψευδώνυμο «Παρί ερρης» με φωτιά αν δεν θάταν καλό να έχη κάθε ένωμοσία με ειδικότητα και οά μὲν ένωμοστάρχει άντι κεφαλάς ζώων να έχουν εις τον κοντόν των τὸ σῆμα της ειδικότητος της ένωμοσίας των, οι δὲ Πρόσκοποι να φέρουν τὸ σῆμα αυτό στο άριστερόν των χέρι.

Πριν άπαντήσω ενῶ στην έρώτησι αυτή θά ήθελα να ξέρω τί λέν οι άλλοι Πρόσκοποι για την γνώμη αυτή του συνάδελφου των. Θα περιμένω λοιπόν να μου γράψετε σε όλα την γνώμη σας και ύστερα θά σας πῶ κι ενῶ τη δική μου.

Στο άλλο γράμμα ο ένωμοστ. Οίκονομόπουλος της 1ης Απεικοβιωτίας κάμνει με πρότασι επειδή όμως δεν έχει χώρε τὸ περιοδικό θά σας την πῶ τον άλλο μήνα για να τη συζητήσωμε.

•Π

Τὸ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΝΕ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ

Έφιστώμεν την προσοχήν των κ. κ. Έφορων και Άρχηγών, όσοι δεν έφρόντισαν ακόμη να έγγράψουν τους υπ' αυτούς Πρόσκοπους συνδρομητάς εις τὸ περιοδικόν, εις την εις άλλην τελεία δημοσιευομένην άπόφασιν του Δ. Σ. δια της οποίας επαναλαμβάνεται και πάλιν ότι τὸ περιοδικόν είνε υποχρεωτικόν δια κάθε Πρόσκοπον.

Αν δεν είνε εύκολον εις τινας ομάδας να έγγραφούν συνδρομητάι, ήμπορούν να αγοράζουν τὸ περιοδικόν κατὰ φυλλάδια προς τούτο όφείλουσ οι Άρχηγοί να δηλώσουν εις την Διεύθυνσιν του περιοδικού (όδος Βασιλικῆς 8, Αθήνας) πόσα φυλλάδια πρέπει να στέλλωνται εις την ομάδα των και να φροντίζουν να έμβάζουν την αξία των σταλέντων φυλλαδίων άμέσως, διότι αν δεν λαμβάνεται ή αξία των σταλέντων δεν θά στέλλωνται άλλα φυλλάδια κάθε δε έφορος όφείλει συμμορφόμενος προς την διαταγήν του Γ. Ε. και την άπρασιν του Δ. Σ. να φροντίση ώστε δια κί υπ' αυτόν ομάδες να λαμβάνουν τὸ περιοδικόν.

Δια πῶν ζήτημα άφερών την Διεύθυνσιν, σύνταξιν ή διαχείρισιν του περιοδικού, όφείλουσ οι ένδιαφερόμενοι να διευθύνουν τὰς επιστολάς των ως εξής:

Σώμα Έλλήνων Προσκόπων
Διεύθυνσιν Περιοδικού
Βασιλικῆς 8 ΑΘΗΝΑΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΕΠΙΚΟΥΡΟΙ ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ

Μετ' επιτυχῆ δοκιμασίαν ένώπιον της οικείας έξεταστικής επιτροπῆς, έλαβον τὸ πτυχίον του «Επικούρου Νοσοκόμου» του Έρυθρού Σταυρού οι έν των ομάδων Αθηνών παρακολουθήσαντες τὰ μαθήματα της δευτέρας σειράς Καρατζῆς Π. και Πάπαρης Φ. άρχηγοί Ράγιος Σ. ύπαρχηγός, και οι Πρόσκοποι Μίνδερ Γ. Γορτιδῆς Α. Νικόγλου Στ. Πεονικίδης Μ. Σαρρηγιάννης Α. Βεντούρης Στ. Αρώνης Θ. Βράχας Ίω. Κλουδάτος Στ. Δημητριάδης Α. Μπακατσέλος Σ. Μαλακιάς Α. Λωμερίτης Ι. και Νυχάτης Π. Εις τούτους άπαντας, καθώς και εις τους παλαιούς πτυχιούχους της πρώτης σειράς, άπενεμήθησαν υπό του Αντιπροέδρου του Έρυθρού Σταυρού κ. Ν. Μακκί, τὰ σχετικά Διπλώματα συυδευθέντα δι' ωραίας πατριωτικής προσλαλιάς.

ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Ο δάσκαλος.— Πώς μπορεί να δώσῃ τον όρισμό του νερού ; τί είνε δηλ. νερό ;
Ο μικρός Θωμάς.— Έγώ δάσκαλε.
Ο δάσκαλος.— Έμπρός, λέγε.
Θωμάς.— Νερό είνε ένα υγρό χωρίς χρωμα που μυριζέι άμέσως μόλις δουτήξωμε μέσα τὰ χέρια μας.

Από την 1ην του Ιουνίου τὰ Γράφεϊκ του Σώματος μεταφέρονται εις την όδον Βασιλικῆς 8 έπισθεν της Άγας Ειρήνης.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

ΚΩΛΙΚΟΠΟΝΟΣ

Κωλικόπονος λέγεται δυνατός πόνος εις την κοιλίαν (έντερον)· ο πόνος αυτός, άλλοτε είναι πολύ δυνατός και άλλοτε μετριώτερος, αΰθάνων όμως με την ελαχίστην κίνησιν· ο πάσχων αισθάνεται μεγάλην στενοχωρίαν, φθάνουσαν κάποτε μέχρι λιποθυμίας· το πρόσωπόν του γίνεται ώχρον, τα χαρακτηριστικά του αλλάζουν, αισθάνεται δυνατόν πόνον (σαν στρίψιμο, ή κάψιμο) εις το μέρος του έμφαλιού και κατεπειγουσαν ανάγκην να λάβη κένωση, ή οποία συνήθως μεν έπισηχάνεται, άλλοτε όμως ουχι, παρ' όλας τας προσπαθείας του· ή ανάγκη αυτή προς άποπάτησιν, είναι το κύριον χαρακτηριστικόν του κωλικόπονου και δεν παρατηρείται εις τας άλλας ασθενείας, αι οποίαι προξενούν έπίσης πόνους εις την κοιλίαν.

Ο κωλικόπονος, προέρχεται από πολυσαχίαν, από δυσκολογωνεύτους τροσάς, από όξεινούς και μη καλάς ώρίμους καρπούς, από πόσιν ψυχρών ποτών και μάστιχα όταν το σώμα είναι ιδρωμένον, από ψύξιν των ποδών ή του σώματος, από δηλητηρίασιν με μυνιτάρια κτλ.

Εις τον πάσχοντα από κωλικόπονον, δίδομεν έγχυμα πολύ ζεστόν, από γλυκάνισον ή μένταν ή χαμόμηλον ή τίλιον, ή έν έλλείψει τούτων 2—3 κουταλιές κονιάκ ή ρομί, ή 8—10 σταγόνες λαύδανου μέσα σε μισή ποτήρι νερό με λίγη ζάχαρη.

Σιεπάζομεν έπίσης την κοιλιά του με πανιά στεγνά πολύ ζεστά ή με πεσέτες διπλωμένες, τις οποίες δρέγουμε σε πολύ ζεστό νερό.

Αν μεθ' όλα αυτά, ο κωλικόπονος επιμένει, δίδομεν καθάρσιον και προσκαλούμεν ιατρόν.

ΝΕΥΡΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

«Νευρική κρίσις» λέγεται κάθε απότομη αύξησις της λειτουργίας του νευρικού συστήματος· αι συνηθέστεραι ασθένειαι, αι οποίαι προκαλούν νευρικές κρίσεις είναι ή «Υστερία» και ή «Επιληψία».

Υστερία

Η υστερία, είναι ασθένεια των γυναικών και προέρχεται από άναμιάν, έρεθισμύν του νευρικού συστήματος, ήθικάς συγκινήσεις, ή από κληρονομικήν προδιάθεσιν.

Η υστερική κόρη ή γυναίκα, είναι πολύ ευαίσθητη, στενοχωρείται, γελά και κλαίει με την παραμικρή αιτία ή και χωρίς καμμιάν οίτιαν ενώ είναι καλά, έξαφνα αισθάνεται άδιαθεσίαν, νομίζει ότι κάτι την σφίγει στο λαιμό και στο στομάχι και δεν μπορεί να άναπνεύση, το πρόσωπό της κοκκινίζει, ή άναπνοή της γίνεται άτακτη, θγάζει φωνές και στεναγμούς, ή γελά και όταν ή κρίσις είναι δυνατή, πέφτει κατά γης σχεδόν άναίσθητη ή ώχρη και καταδρωμένη και καταλαμβάνεται από σπασμούς εις έν μέλος ή εις όλόκληρον το σώμα. Η κατάσταση αυτή λέγεται «Υστερική κρίσις» και διαρκεί συνήθως όλίγα λεπτά, κατόπιν, ή πάσχουσα συνέρχεται όλίγον κατ' όλίγον, αισθάνεται όμως μεγάλη κόπωση και γενική άδυναμία.

Εις την ποιοτάσιν αυτήν ο Πρόσκοπος πρέπει να

κάμνη τα έξής: 1ον) να προσέξη να προσυλάξη την πάσχουσαν να μη χτυπήση κατ' τας βιαίας κινήσεις της. 2ον) να χαλαρώση τα φρεμάτα της στον λαιμόν και το στήθος και να ραντίση το πρόσωπον και τον λαιμόν της με κούο νερό. 3ον) να δίδη εις αυτήν να μυρίση από καιρού εις καιρόν κολώνιαν, ή ξύδι και μόνον για λίγες στιγμές άμμονίαν ή αιθέρα (διότι τα φάρμακα αυτά αΰθάνουν την κρίσιν, όταν τα εισπνεύση πολλήν ώραν ή πάσχουσα. 4ον) να άνοίξη τα παράθυρα για να μη καθαρός άέρας, να άπομακρύνη όσους βρίσκονται μέσα στο δωμάτιο και κάθε θόρυβο και μυρωδιά ως και τα φωτα άν ή κρίσις έξακολουθηθί, δίδομεν κάθε τέταρτο της ώρας, ή κάθε μισή ώρα, 5—6 σταγόνες αιθέρα μέσα σ' ένά κουτάλι της σούπας νερό, εις το όποιον ρίγουμε προηγουμένως και λίγο άνθρακον άν όμως παρ' όλα αυτά ή κρίσις επιμένει, πρέπει να προσκαλέσωμεν ιατρόν.

Επιληψία

Η επιληψία, είναι ασθένεια πολύ σπανιότερα και πολύ σοβαρότερα από την υστερίαν, είναι δε ως επί το πλείστον κληρονομική.

Ο επιληπτικός, ενώ είναι καλά, έξαφνα και χωρίς να προαισθανθί τίποτε, ζαλίζεται και πέφτει κατά γης τελείως άναίσθητος· το πρόσωπό του γίνεται κάθωρον, οι βολβοί των οφθαλμών συστρέφονται μέσα εις τας κόγχας των, οι μύς του προσώπου συσπώνται, τα δόντια χτυπούν, από δε το στόμα του θγαίνει άσπρος συνήθως αίματοβαφής· το σώμα όλόκληρον καταλαμβάνεται από σπασμούς και τα χέρια και τα πόδια του κινούνται σπασμωδικά με πολλήν δύναμιν.

Η κατάσταση αυτή λέγεται «Επιληπτική κρίσις». Μετά τους σπασμούς οι οποίαι διαρκούν 10—15 λεπτά, ο επιληπτικός πίνει εις βαθύν ύπνον, από τον όποιον συνέρχεται όλίγον κατ' όλίγον μετά έν τέταρτον της ώρας, ή μετά μισή ώρα χωρίς να θυμάται τίποτε από όσα του συνέβησαν· παρακονείται μόνον ότι έχει κεφαλόπονο και μεγάλη κόπωση.

Στην περίστασι αυτή, ο Πρόσκοπος θα άνεργήση ως έξής.

Μόλις άντιληφθί ότι ο πάσχων άργίζει να ζαλί ζεται, προσπαθεί να προαιρέση αυτόν από σκάλαν, τοίχον ή φωτιάν, δια να τον έμποδίση να πάθη τίποτε κακόν όταν πέση και πλησιάζει αυτόν εις μέρος άσφαλές· εκεί κρατεί έλαφρά τα μέλη του χωρίς να έμποδίση τας κινήσεις των, θέτει άμέσως το μανδύλι του διπλωμένον ανάμεσα στα δόντια του πάσχοντος για να μη σπάσουν και για να μην κοπή ή γλώσσά του, θέτει θρεγμένα πανιά στο κεφάλι του τα οποία άνανεώνει συγνώ, χαλαρώνει τα ένδύματά του από λαιμό, στο στήθος και στην κοιλιά και έπειδή τίποτε δεν μπορεί να σταματήση την επιληπτικήν κρίσιν, άρου κάμνη όλα τα άνωτέρω, περιμένει πλησίον του πάσχοντος να περάση ή κρίσις· όταν δε περάση και ήσυχάζη ο πάσχων, ορον τίζει να μη τον ένσυλήσουν με άνακαυθή άν όμως άντι να πούση ή κρίσις, έξαναρχίζει, τότε πρέπει να προσκληθί ή ιατρός.

Μην ξεχνάτε ότι ο Πρόσκοπος πρέπει κάθε μέρα να κόμη τουλάχιστον μία καλή πράξη.

ΦΥΛΑΚΕΣ ΓΡΗΓΟΡΕΙΕΙΤΕ!

(Μηγαία συνομιλία με τον «Μαύρον Λύκον»)

Εκείνο που κάθε Πρόσκοπος πρέπει να κάνει είναι να έχει πάντα τα μάτια του ανοιχτά και να μην αφήνει να γίνονται καμιά ευκαιρία για να κάνει μια καλή πράξη.

Όπως ο Μωάμεθ, ο οποίος καθώς λέγει η παράδοση, όταν φώναζε το θούρ να πάγη κοντά του κι αυτό φυσικά δεν πήγε, σηκώθηκε αυτός και πήγε κοντά στο θούρ, έτσι και ο Πρόσκοπος δεν πρέπει να περιμένει να πάγη ή καλή πράξη κοντά του και να του πη «Νά με. Κάμε με». Κάποτε παρουσιάζεται πράγματι ευκαιρία για να κάνει κανείς μια καλή πράξη εκεί που κάθεται και χωρίς να την περιμένει συνήθως όμως, πρέπει να επιζητήσει κανείς την ευκαιρία για να την δώσει. Ήν τούτοις μ' έλεη την επιθυμία που έχετε να κάνετε καλές πράξεις, δεν υποθέτω ποτέ ότι θα συμφωνείτε με ένα μικρό Πρόσκοπο της Χίου, ο οποίος βγαίνοντας μια μέρα από τη λέσχη είπε σ' ένα φίλο του «Έλπίζω ως πού να πάγω σπῆτι να πάθω τίποτε κανένα από τ' κέρβια μου, για να μπορέσω να εφαρμόσω αυτά που έμαθα» ούτε μ' έναν άλλον Πρόσκοπο του Λονδίνου, ο οποίος απελπισθείς που δεν είχε κατορθώσει να κάνει καμιά καλή πράξη εκείνη τη μέρα, πρὸς τὸ θούρ έκαμε θεληματικά μια τρικλοποδιά σ' ένα γέρο και τον έριξε κατά γη. Έπειτα άμέσως τον έδοθήσε να σηκωθεί, τσουπίσε τὰ φορέματά του, διώρθωσε τὸ καπέλλο του και τὸν έβηκε και άπάει για να τὸν πάγῃ σὸ σπῆτι του. Αὐτὰ φυσικά δεν εἶνε καλές πράξεις. Ο Πρόσκοπος δὲν μοιάζει τὸς Μεσαιωνικούς εκείνους αἰρετικούς, οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν «Κάνε κακὸ για να βγῆ καλόν». Ο Πρόσκοπος κάνει τὸ καλὸ για να πάσῃ να ὑπάρχῃ τὸ κακὸ σὸν κόσμον.

Ἡ καλὴ πράξις εἶνε δύο εἰδῶν. Ἡ ἀ τ ο μ ι κ ῆ καλὴ πράξις, τὴν ὁποῖαν ὁ Πρόσκοπος κάνει μόνος του και ἡ ὀ μ α δ ῖ κ ῆ καλὴ πράξις, τὴν ὁποῖαν κάνουν πολλοὶ Πρόσκοποι μαζί. Ἡ ὀ μ α δ ῖ κ ῆ καλὴ πράξις εἶνε ἡ ἀλόκληρον Σάμα, ὅπως π. χ. ἡ εὐχαρία τὴν ὁποῖαν έκαμαν οἱ Πρόσκοποι Ἀθηνῶν και Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν πυρκαϊάν τῆς Θεσσαλονίκης.

Γι' αὐτὸ ὁ Πρόσκοπος δὲν πρέπει να επιζητῆ να

καλὴ ἀτομικὴς μόνον καλὴς πράξις, ἀλλὰ και ὀμολογικὴς, με τὴν ἐνωμοτία του και με τὴν ὀμάδα του, εἶδο ποιῶν τὸν ἐνωμοτάρχῃ του, ἢ τὸν ἀρχηγό του, ἀμέσως μόλις παρουσιασθῆ ευκαιρία, ὅπως έκαμε ἕνας πρόσκοπος, κοντὰ σὸ σπῆτι τοῦ ὁποῖου ὑπῆρχε μέσα σὸ θούρ μὴ μὴ τρύπα δυὸ πηλὰρὸς διαθῆκῃ ἢ ὁποῖα τὸν χειμῶνα γέμιζε λάσπη και μέσα στὴν ὁποῖαν έπεσαν τὴ νύχτα οἱ διαδάτες, ἢ δὲ Δημαρχίος δὲν έφρόντιζε να τὴν φράξῃ ὁ πρόσκοπος εἰδοποίησε τὸν ἀρχηγό του και ἕνα πρῶτῃ πήγε μὴ ἐνωμοτία με φτυάρια, έφραξε τὴν τρύπα και διορθώθηκε ὁ θούρος.

Ἡ πρώτη ἐκδρομὴ που έκμαμά με τὸς σκόπους, ἦταν μὴ μέρα πὸ ὁ Γενικός Έφορος πῆρε τὴν ὀμάδα του και πῆγαν να ἀποξηράνουν κατὰ ἔλεη κοντὰ σὸ Ναστομαῖον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Αὐτὴς τῆς μέρας, θὰ κάνομε τὸ ἴδιο κι' ἐδῶ στὴ Χίος θὰ φράξωμε ἕνα μέρος τῆς τάφρου, ἢ ὁποῖα εἶνε γύρω σὸ Φρούριο, γιατί ἂν τὸ μέρος αὐτὸ μείνῃ ἀρρακτο, θὰ γεμίτῃ τὸ θέρους κουνούπια τὰ ὁποῖα ὅπως έξερετε μεταδίδουν τὸν ἐλώδη πυρετὸ. Ἀλήθεια, τώρα εἶνε ἡ κατάλληλη ἐποχὴ για να ἀρχίσουν οἱ Πρόσκοποι να σκοτώνουν και τίς μύγας. Ἀρχίσετε να σκοτώνετε ἀλύπητα κάθε μύγα που βλέπετε. Με κάθε μύγα που θὰ σκοτώσετε τώρα, θὰ λιγοστεύουν κατὰ ἕνα ἑκατομμύριο ἢ μύγες τὸν ἄλλον μῆνα ἢ μύγα εἶνε τὸ βρωμειότερο και τὸ πὸ ἐπικίνδυνο ὄν που ὑπάρχει σὸν κόσμῳ πηγαίνει και κάθε ται ἐπάνω σὸ ὄλων τῶν εἰδῶν τίς ἀκαθαρσίες και ὕστερα έρχεται και κάμνει περίπλοκο ἐπάνω σὸ πρόσωπό σας. Ὅταν σκοτώνετε μύγες, κάνετε καλὴ πράξις για ὄλο τὸν κόσμῳ.

Ἀλλῃ καλὴ πράξις, τὴν ὁποῖαν πολλοὶ Πρόσκοποι μποροῦν να κάνουν εἶνε να τρέφουν κουνέλια για να αὐξήσῃ ἢ παρακαταθήκη τῶν τροφίμων ἂν ἀποφασίστα να κάνετε αὐτὴ τὴ καλὴ πρῶτι, φροντίσετε να ὀρῆτε ἕνα διβλιαράκι, τὸ ὁποῖον διακῆμει δωρεάν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας και τὸ ὁποῖον ἐπιγράφεται «Τὸ Κουνέλι».

Ἡ διδασκαλία τῶν Προσκόπων πρέπει να γίνεται με παιχνίδια.

ΜΙΑΝΤΕΝ ΠΑΟΤΕΑ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Ο ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΥΚΟΙ

Ο χειρότερος δρομεὺς τῆς ἐνωμοτίας γίνεται ὁ ξ ε ι δ ῖ ω τ η ς τέσσαρες δὲ ἢ πάντες ἄλλοι Πρόσκοποι ἐκλέγονται ὡς ἂ λ ὄ λ ο ι.

Ο ταξειδιώτης έχει ἐπάνω του τὸςσε σφίρες ἀπὸ λάσπη ἢ ἔυλο ὅσο εἶνε οἱ λύκοι, πρέπει δὲ να φθάσῃ σ' ἕνα σημείο τὸ ὁποῖον ὀρίζεται ἐκ τῶν προτέρων χωρίς να τὸν πιᾶσουν οἱ λύκοι.

Πρῶτος διατάσσεται ἀπὸ τὸν ἐνωμοτάρχη να ἀρχίσῃ τὸ τρέξιμο ὁ ταξειδιώτης ὀλίγον δὲ ἀργότερα και οἱ λύκοι οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουν να εὐρυστάζουν και να τὸν κυνηγοῦν.

Μόλις ὀλέπει ὁ ταξειδιώτης, ὅτι κανένας λύκος κοντεῖ να τὸν φθάσῃ, ρίχνει μὴ σφαῖρα τὴν ὁποῖαν ὁ λύκος πρέπει να πάῃ να πάρῃ πρῶτα και ὕστερα να ἔξανακουθῆ τὴν καταδίωξις.

Ἄν ὁ ταξειδιώτης φθάσῃ σὸ σημάδι χωρίς να τὸν πιᾶσουν οἱ λύκοι, κερδίζει.

Ένωμοτία: ὅτι ὄσο πὸ γρήγορα τελειώσῃ τίς σφαῖρες του τὸςο ὀλιγώτερες πιθανότερες έχει για να κερδίσῃ.

Γι' αὐτὸ πρέπει να προσέχῃ να μὴ ξεδεύῃ τίς σφαῖρες του ἄδικα, ἀλλὰ μόνον ὅταν βλέπῃ ὅτι κινδυνεύει να πιασθῇ.

ΑΝΑΠΤΥΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΟΛΗΓΙΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ

Τὰ ἄρθρα τοῦ Νόμου δὲν πρέπει νὰ τὰ παιδαίουν τὰ παιδιά μηχανικῶς καὶ νὰ τὰ ἀποστηθίζουν σὰν ποίημα, ἀλλὰ πρέπει νὰ φροντίσῃ ὁ ἀρχηγὸς νὰ καταβάλλῃ κάθε προσπάθεια, ὥπως κάθε ἄρθρον τοῦ Νόμου, χωραχθῆ βαθεῖα μέσα στὴ ψυχὴ καὶ στὴ συνείδησι τῶν παιδιῶν, γιὰ νὰ μάθουν ὄχι μόνον νὰ τὰ ξέρουν καλῶς, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ ἐφαρμόζουν παντοῦ καὶ πάντοτε.

Γιὰ νὰ γείνη αὐτὸ, δὲν πρέπει ὁ ἀρχηγὸς νὰ ἐπιτρέπῃ στὰ παιδιά νὰ ἀποστηθίζουν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἄρθρων, τὴν ὁποίαν θὰ δημοσιεύσωμεν, ἀλλ' ὀφείλει, βασισόμενος εἰς τὰς ἐν αὐτῇ ἐποδείξεις νὰ προσπαθῆσῃ νὰ δώσῃ μὲ δικὰ του λόγια νὰ καταλάβουν καλῶς τὰ παιδιά καὶ νὰ χωνέψουν ὁλόκληρην τὴν ἔννοιαν τοῦ κάθε ἄρθρου καὶ νὰ ζωντανεύῃ εἰς ἐμπειροχουμένης εἰς αὐτὸ ἄρετῆς, μὲ παραδείγματα παρμένα εἴτε ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν, νεωτέραν ἢ σύγχρονον ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μας, ἢ ὁποία εἶνε γενιάτι ἀπὸ ἡγήλια παραδείγματα ἀρετῆς, ἀνδρείας, φιλοπατρίας καὶ αὐταπαρνήσεως, εἴτε ἀπὸ τὰ καθημερινῶς συμβαίνοντα εἰς τὴν ζωὴν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν κύκλον τῆς ομάδος του ἢ τοῦ ὅλου Σώματος, τὰ ὅποια ἐπειδὴ περιπίπτουν εἰς κοινώτερα στήν ἀντίληψιν τῶν παιδιῶν, προξενοῦν μεγαλειότεραν καὶ ἑυρηρότεραν ἐντύπωσιν εἰς αὐτὰ καὶ ἐπιφέρουν καλλίτερα ἀποτελέσματα γιὰ νὰ θεβαινωταί· διὸ ὁ ἀρχηγὸς κατὰ πόσον τὰ παιδιά ἀντιλαμβάνονται τελείως τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποία ἀπορρέουν ἀπὸ κάθε ἄρθρον τοῦ Νόμου πρέπει νὰ ἐθευρίσκει διαφορὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὀρισμένῃ διαγωγῇ τοῦ Προσκόπου θὰ ἦτο ἐφαρμογὴ τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου, προβιάλων δὲ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπινοηθεῖσαν περίπτωσιν εἰς τοὺς προσκόπους τοῦ νὰ ἐρωτᾷ τὸν καθένα πῶς θὰ ἐφέρετο εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν καὶ ποῖον ἄρθρον τοῦ Νόμου θὰ ἐφήρμοξε.

Ὁ Νόμος εἶνε ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος, ἡ βάση ὅλης τῆς προσκοπικῆς διδασκαλίας· διὰ τοῦτο τὴν περισσοτέραν προσοχὴν του πρέπει νὰ τὴν καταβάλλῃ ὁ καλὸς ἀρχηγὸς εἰς τὸ νὰ χωνέψουν τὸν Νόμον ὅλα τὰ ἄλλα εἶνε δευτερευούσης σημασίας· ὅσασδήποτε γνώσεις καὶ ἂν ἔχη ἕνας Πρόσκοπος, ἂν δὲν ἐφαρμόξῃ παντοῦ καὶ πάντοτε τὸ Νόμον δὲν εἶνε Πρόσκοπος· γι' αὐτὸ ὁ Ἀρχηγὸς πρέπει νὰ παρακολουθῆ ὅσον τὸ δυνατόν καὶ τὴν ἐκτός τοῦ Σώματος διαγωγὴν τῶν Προσκόπων του γιὰ νὰ ξέρῃ κατὰ πόσον ἔφερον ταί ὡς πραγματικοὶ Πρόσκοποι· εἴταν δὲν εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψίν του.

Ἄρθρον 1ον

Ὁ Πρόσκοπος εἶνε ἐντιμὸς καὶ ἀξιοπρεπὴς καὶ θεωρεῖ τὴν τιμὴν του ὡς τὸ ἱερώτερον πράγμα ἐν τῷ κόσμῳ, οὐδέποτε ψεύδεται διὰ τοῦτο ἀπλῆ θεβαινώσει του ἀρκεῖ πρὸς πιστοποίησιν τῆς ἀλήθειας τῶν λεγομένων του.

Α **Θ** **Ι** **Ο** **Π** **Ι** **Σ** **Τ** **Ο** **Σ**, λέγεται καὶ εἶνε ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἠμπερούμεν νὰ ἔχωμεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην· γιὰ νὰ μπορούμε ὁμῶς νὰ ἔχωμεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην σ' ἕνα ἄνθρωπον, πρέπει νὰ εἴμεθα ἔβαστοι, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ἐντιμὸς καὶ ὅτι **π** **ο** **τ** **ὲ** δὲν λέγει ψέματα.

Ε **ν** **τ** **ι** **μ** **ο** **ς**, λέγεται καὶ εἶνε ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῖου ὅλας ἀνεξαιρέτως ἢ πράξεις, εἶνε σύμ-

φωνες πρὸς τοὺς γραμμένους Νόμους τοῦ Κράτους καὶ πρὸς τοὺς ἀγράφους Νόμους τῆς συνειδήσεως· ὁ ἐντιμὸς ἄνθρωπος, θεωρεῖ τὴν τιμὴν του ὡς τὸ ἱερώτερον πράγμα στὸν κόσμον· γι' αὐτὸ, προτιμᾷ χίλιες φορές νὰ χάσῃ τὴ ζωὴν του, παρὰ τὴν τιμὴν του· χάνει δὲ τὴν τιμὴν του ἕνας ἄνθρωπος, ὅταν κάμῃ καὶ μίαν μόνον πράξιν, ποῦ νὰ μὴν εἶνε σύμφωνη μὲ τοὺς νόμους ἢ μὲ τὴν συνείδησίν του ἔστω καὶ ἂν δὲν τὸν εἶδε κανεὶς ἄλλος ἢ δὲν τὸ εἴμαθε ὅτι τὴν ἔκαμε· διότι ὁ ἐντιμὸς ἄνθρωπος δὲν εἶνε ἐντιμὸς μόνον μπροστὸν στοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ ὅταν εἶνε μόνος του καὶ ὅταν εἶνε δέξιας ὅτι κανεὶς δὲν τὸν βλέπει· ὁ ἐντιμὸς ἂν

θεωρεῖ ἐπίσης ἱερὴ καὶ κάθε ὑπόχρεσι τὴν ὁποίαν δίνει· γι' αὐτὸ καὶ φροντίζει μὲ κάθε τρόπο νὰ τὴν ἐκτελέσῃ, παρ' ὅλας τῆς δυσκολίας ποῦ ὑπάρχει νὰ συναντησῇ, ἢ τῆς ζημίας ποῦ μπορεῖ νὰ τοῦ προσβῆσῃ ἢ ἐκτελέσει τῆς.

Ὁ ἐντιμὸς καὶ ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος δὲν λέγει ποτέ ψέματα· γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐρκιζέται γιὰ νὰ τὸν πιστεύσουν οἱ ἄλλοι· ἄρκει νὰ θεβαινώσῃ ἀπλῶς ἕνα πράγμα καὶ ὁ κόσμος τὸν πιστεύει· γιὰτὶ ξέρει ὅτι δὲν λέγει ψέματα.

Τὸ ψέμα εἶνε πράγμα ἐξευτελιστικόν· ἕνας ἄνθρωπος ποῦ σέβεται τὸν ἑαυτὸν καὶ ποῦ θέλει νὰ τὸν σέβωνται καὶ νὰ τὸν ἐκτιμῶν καὶ οἱ ἄλλοι, δὲν καταδέχεται νὰ πῇ ψέμα· ἄλλως τε ὁ ψεύστης δὲν καρδιζέται τίποτε γιὰτὶ καὶ ἂν ἀκόμη κατορθώσῃ νὰ γέλωσῃ τοὺς ἄλλους μὲ τὸ ψέμα του, ἀρκεῖ ἢ γρηγορὰ θὰ ἐγῆ στὸ φανερὸ ἢ ψευτικὰ καὶ κανεὶς πᾶ δὲν θὰ τὸν πιστεύῃ ὥστε οἱ ὅλοι δὲ θὰ τὸν περιφρονῶν ὡς ψεύστην.

Γι' αὐτὸ ὁ Πρόσκοπος θὰ εἶνε πάντοτε ἐντιμὸς καὶ ἀξιοπρεπὴς· ὅα θεωρεῖ τὴν τιμὴν του ὡς τὸ ἱερώτερον πράγμα στὸν κόσμον καὶ δὲν θὰ καταδέχεται ποτέ νὰ πῇ ψέμα· ἀλλὰ θὰ λέγῃ παντοῦ καὶ σὲ κάθε περίπτωσιν τὴν ἀλήθειαν· μὲ ὅ ν ο τὴν ἀλήθειαν καὶ ὁ λ η τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅταν ἀκόμη ἢ ἀλήθειαν θὰ ἦσαν πρὸς ζημίαν του· διότι μόνον μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ κατορθώσῃ νὰ καρδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ κόσμου καὶ πρὸς τὸ ἄτομόν του καὶ πρὸς τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων· πρέπει ὅταν ὁ Πρόσκοπος θεβαινώσῃ ἀπλῶς ἕνα πράγμα χωρὶς νὰ ἐρκισθῇ, ὅλοι ἀνεξαιρέτως νὰ ἠμποροῦν νὰ εἶνε βέβαιοι, ὅτι τὸ πράγμα αὐτὸ εἶνε, ἢ ἔγινε πράγματι ὅπως τὸ λέγει Πρόσκοπος, τότε ὁμῶς μόνον θὰ μπορέσῃ νὰ γίνῃ αὐτὸ ὅταν ὁ κόσμος ἀποκτήσῃ τὴν πεποίθησιν, ὅτι οἱ Πρόσκοποι ποτέ δὲν λέγουν ψέματα· διότι εἶνε παιδιά ἐντιμὰ καὶ ἀξιοπρεπῆ καὶ θεωροῦν κάθε θεβαινώσιν τῶν ἱερῶν.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸν Ἀπρίλιον ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων τῆς Ἀμερικῆς διοργάνωσε στὴ Νέα Ὑόρκη μεγαλοπρεπῆς συλλαλητήριον ὑπὲρ τοῦ τρίτου Δακτύλου τῆς Ἐλευθερίας, τὸ ὁποῖον κατέληξε εἰς ἐνθουσιώδη Ἑλληναμερικανικὴν συγκέντρωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν Κάρνεγκυ Χάλλ, πλουσιώτατα στολισμένην μὲ Ἑλληνικὰς Ἀμερικανικὰς καὶ Συμμαχικὰς σημαίας. Ἡκολούθησε παράστασις πατριωτικοῦ δράματος ἀπὸ Ἑλληνας ἔρασιτέχνους καὶ εἰς τὸ τέλος οἱ Ἑλληνες Πρόσκοποι ἐξετέλεσαν διάφορα παιχνίδια καὶ ἀσκήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου καταχειροκροτηθέντες.

ΑΠΟ ΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΓΙΑΤΙ ΚΟΚΚΙΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΣΙΝΑ ;

Πολλοί Πρόσκοποι δεν θα ξέρουν ίσως γιατί όλα τα πλοία και οι σιδηρόδρομοι μεταχειρίζονται πάντα τη νόχτα ως διακριτικά χρώτα, κόκκινα και πράσινα φανάρια

Τα διακριτικά χρώτα είναι φυσικά σπουδαιότατα, διότι χάρις εις αυτά αποφεύγονται οι συγκρούσεις για να είναι όμως αποτελεσματικά έπρεπε να φαινώνται από μεγάλη απόσταση και γι' αυτό ακριβώς έπροσέμησαν τα χρώματα αυτά, διότι το μόν κόκκινο είναι το χρώμα που φαίνεται από μεγαλύτερα απόστασι από κάθε άλλο (από τριάντισι μίλλια ναυτικά δηλ. 61)2 χιλιάμετρα) το δέ πράσινο έρχεται άμέσως μετά το κόκκινο, διότι φαίνεται από τρία μίλλια (51)2 χιλιάμετρα). συνάμα τα χρώματα αυτά δεν συγχέονται με άλλα όταν τα βλέπει κανείς από μακριά, ενώ τα άλλα χρώματα και από μικρότερη απόστασι εύκολα συγχέονται.

ΠΩΣ ΞΕΚΟΥΡΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ

Αν τα πόδια σας κουράστηκαν πολύ και πονούν, φυσικά το καλλίτερο που έχετε να κάμετε, είναι να βγάλετε τα παπούτσι σας, και τις κάλτσες και να τα αναπαύσετε. Καμιά φορά όμως όπως συμβαίνει λ. γ.

στοις στρατιώτες στο μέτωπο, δεν έχει καιρό κανείς να βγάλει τα παπούτσι του. Έν τούτοις περιπτώσει το καλλίτερο που έχει να κάμη κανείς είναι να ξεπλωθώ 5-10 λεπτά κατά γρή άνάσκελα και να σηκώση όρθια τα πόδια του, τα οποία άκίωτά εις ερυθρίγωνίαν με το σώμα του στον κορμό ενός δένδρου ή σε κανένα τοίχο. Αυτό βοηθεί το αίμα να γυρίση στους πνεύμονας και να καθαρισθώ. Αν τύχη στο μέρος που βρίσκεσθε να μην υπάρχει ούτε δένδρο ούτε τοίχος, τότε ξαπλώνεσθε μαζί με ένα άλλον σύντροφο και άκουμβώ ό καθένας τα πόδια του στα πόδια του άλλου ύποστηριζόμενοι άμειβαίως.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΧΝΗΛΑΤΑΣ

Καμιά φορά στούς διαγωνισμούς ίχνηλατίας ό πρόσκοπος ή θαμνοζόρος που κάμει τα ίχνη, για να σάς ξεγελάση ως προς την διεύθυνσι που ακολουθούν τα ίχνη περιπατεί προς τα όπισω. Αυτό ήμπερείτε να το εξακριβώσητε κυττάζοντας με προσοχή τα αποτυπώματα των παπουτσιών. Όταν περιπατη ή άνθρωπος προς τα έμπρός πατούν πρώτα τα τακούνια, ενώ όταν περιπατη προς τα όπισω, γενικώς κάμνε μικρότερα βήματα και πατούν πρώτα, τα δάκτυλα συνήθως μάλιστα τα τακούνια δεν έγγιζουν διόλου το έδαφος.

ΧΡΥΣΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΣΥΡΟΥ. Τήν 4 Απριλίου περί την 1 μ. μ. έξερράγη πυρκαχιά στη Σύρο σε μια άποθήκη του ύπουρκειού της Γεωργίας, ή οποία περιείχε περί τα 450 σακκιά θειάσι και θεικό χαλκό. Τήν ώρα εκείνη περνούσε τυχαίως απ' εκεί ό Ε. Ο. Σύρου ό οποίος μαζί με δύο ένωμοτάρχας που θρέθησαν εκεί έτρεξαν άμέσως και είδοποίησαν την αστυνομίαν, την Τράπεζαν και τας διαφόρους αρχάς.

Έν τώ μεταξύ κατέρθανον από όλα τα σημεία πρόσκοποι εν τών όποιων άλλοι μόν έτρεξαν να φέρουν τας πυροσβεστικές άντλίας, άλλοι είσεργόμενοι με κίνδυνον της ζωής των εις την άποθήκην όπου το κείόμενον θειάσι έδωζε πυκνό και άπυκνικόν καπνό, προσεπάθειον να διατώσουν τα εν κίνη και άλλοι μετέφερον έπιπλα και έμπορεύματα από τα πέριξ της καιυμένης άποθήκης ξενοδοχεία και καταστήματα.

Ό κόσμος με συγχίνησιν και ένθουσι ασυήν παρηκολούθει τας προσπάθειας τών προσκόπων, οι όποιοι με θυμαστήην πράγματι τόλμην και αυτοθυσίαν έργασθέντες κατώρθωσαν να διατώσουν 150 τάνκους θειάσι και 8 β)α θεικό χαλκό, την δέ επαύσιον της τυρκαχίας πάσαι αι αρχαι δι' επισήμων έγγραφών συνεχάρησαν θερμώς τούς Πρόσκόπους δια την επίθειγθειάν υπ' αυτών άρσίσωσιν προς το καθήκον.

Ό Γεν. Έφορος εξέφρασε την ευαρέτηκάν του εις Η. Δ. εις τόν Έφορον και τούς Πρόσκόπους Σύρου, ένήργησε δέ και εξέφρασε προς αυτούς τοιαύτην και τό ύπουργείον της Γεωργίας.

Πάντες οι παρευρεθέντες εις την πυρκαχίαν Πρόσκοποι ειργάσθησαν με πολύν ζήλον και προθυμίαν εις επίδειξαντες όμως την μεγαλειτέραν πρωτοθυλίαν και αυτοθυσίαν εις εις της. Ιωάννου Δημ., Μπωμπους Μιχ., Δημητράκης Σ., Βενιέρης Μ., Σκουταλάκης Ε., Κωντόκωστας Ι., Κωστάλας Α., Ξυθούκης Αδ., Πάστρας Θ., Σχοιρόνης Α., Νεγρεπόντης Ηλ., Κοντόκωστας Κ., Βιδάλης Α., Σαλάχας Α., Καλλιθερούτης Χ., Πρωτονοτάριος Α., Σκουρίδης Κ., Πρωτονοτάριος Η., Λογοθέτης Π., Ψωμάς Α. και Θεωδοίης Γ.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΒΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΕΙΣΠΡΟΣΚΟΪΟΥΣ

Ό κ. ύπουργός της Γεωργίας δι' έγγράφου του προς τόν Γεν. Έφορον, παρακαλεί αυτόν να διαβιβάση την ευαρέσεικάν του προς τούς Πρόσκόπους Σύρου και τόν Άρχηγόν των, δια τας πολυτίμους υπηρεσίας τας όποιας παρέσχον κατά την έκραγείσαν πυρκαχίαν θείου εν Σύρω.

ΤΟ ΠΕΤΥΧΕ !

Ό διδάσκαλος.— Μπορείτε να μου πητε ποιά νερό δεν πατώνει ;

Τοιμουδά οι μαθηται έβασαν ό Μίμης ό πτό μικρός μέσα στην τάξι σηκώνει το χέρι του.

Ό δάσκαλος.— Λέγε Μίμη.

Μίμης.— Τό ζεστό νερό, δάσκαλε !

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ Σ.Ε.Π.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

ΑΡΧΗΓΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΑΙ

Υπό του τέως Δ. Σ. είχαν διορισθῆ ἀρχηγοὶ Ἑκπαίδευταὶ διὰ τὴν περιφέρειαν Ἀττικοβοιωτίας, οἱ κ. κ. **Ψύχας** τῆς Κωφιλίσσης καὶ **Ὀρφανίδης** Διευθ. τῆς Κορυμβητικῆς.

Π. Ε. ΒΟΛΟΥ

Διορίσθη ἐν Βόλῳ Π. Ε. ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν κ. κ. **Ν. Ζαρχῆ** βουλευτοῦ καὶ διηγητοῦ ὡς προέδρου, **Ι. Κατσαροῦ** γυμνασιάρχου ὡς ἀντιπροέδρου, **Ν. Ἀνδρέου** καθηγητοῦ ὡς γραμματέως καὶ **Γ. Μανουῆλα** Διευθ. Ἐμπορ. Σχολῆς, **Αθ. Κουκουβίνου** ἰατροῦ, **Γ. Λάμπρου** προέδρου Ἐμπορ. Συλλόγου, **Ἐπ. Κυρίστη** ἰατροῦ, **Δ. Ἀξελῶ** κτηματίου καὶ **Ι. Καπερνάρου** Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως ὡς Συμβούλων.

ΕΦΟΡΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐφορος τῶν ομάδων Πειραιῶς διορίσθη ὁ κ. **Θ. Κόντερης** καθηγητῆς εἰς τὸ Β' Γυμνάσιον Πειραιῶς.

ΕΦΟΡΟΣ ΒΟΛΟΥ

Ἐφορος τῶν ομάδων Βόλου διορίσθη ὁ κ. **Ι. Ζάννας** καθηγητῆς.

ΑΠΣΦΑΣΕΙΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Σ. οἱ νομοὶ Κοζάνης καὶ Φλώρινης θὰ ἀποτελοῦν εἰς τὸ ἐξῆς ἰδιαιτέραν προσκοπικὴν Περιφέρειαν ὑπὸ τὸν αἰτῶν **ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ**

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, με Π. Ε. ἐδρεύουσαν ἐν Κοζάνῃ.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Συναψία τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως, οἱ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδρεύουσας Π. Ε. νομοὶ Θεσσαλονίκης καὶ Πέλλης, θὰ ἀποτελοῦν εἰς τὸ ἐξῆς τὴν **ΠΕΡΙΦ. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ.**

ΤΑ ΕΝΤΥΧΙΑ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Σ. πάντα τὰ έντυπα τοῦ Σώματος, πλὴν τῶν διδλίων, θὰ παρέχονται εἰς τὰς Περιφέρειας δωρεάν. Ἐπομένως οἱ Ε. Ο. δύνανται νὰ ζητοῦν τοιαῦτα ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ Σώματος. ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Περιφέρειας τῶν.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὑπάρχουν τρεῖς εἴδη έντυπων : Αἰτήσεις Καταστάσεως (Πρότ. ἀρ.1), Φύλλα ἱατρικῆς ἐξετάσεως (Πρότ. ἀρ. 2) καὶ Μητρώα Καταστάσεως ἐργασιῶν ομάδων (Πρότ. ἀρ. 3).

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ

Τὸ Δ. Σ. δι' ἀποφάσεώς του ἐπεκύρωσε τὴν ὑπ' ἀρ. 8 καὶ ἡμερομ. 10 Σεπτεμβρίου 1917 Η. Δ. τοῦ Γ. Ε. διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, τὸ περιοδικὸν «**Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ**» ἀνακηρύσσεται ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Σ. Ε. Π. καὶ ὑποχρεωτικὸν διὰ κάθε Πρόσκοπον, πλὴν τῶν λίαν ἐνδεῶν, τῶν ἑποίων ἕκαστος Ε. Ο. ἐφείλει νὰ υποβάλῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὸν Γ. Ε. Κατάστασιν διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ.

Διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις Προσκοπικῶν περιοδικῶν εἰς τὰς Περιφέρειας.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ Σ.Ε.Π.

ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ.— Ἀθηνῶν

Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἀπριλίου αἱ ομάδες Ἀθηνῶν κατεγίνοντο εἰς τὰς συνήθεις προσκοπικὰς συγκλητρώσεις εἰς τὰς λέσχας τῶν.

Τὴν Μ. Ἑβδομάδα ἐπέυσαν αἱ ἀρχαῖαι καὶ οἱ Πρόσκοποι περιορίσθησαν μόνον εἰς τὴν κατ' ἀποσπάσματα ἐπιτήρησιν τῆς τάξεως εἰς τὰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς καὶ τὴν συνόδου τῆς ἐκφορᾶς τῶν Ἐπιταφίων.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὁμοῦ τοῦ Πάσχα, δοθείσης τῆς ἀδείας ὑπὸ τοῦ κ. Ἐφόρου, ἤρχισαν διάφοροι πολυήμεροι ἐκδρομαὶ μετὰ κατακνηνώσεων. Οὕτω ἡ μὲν 1η ομάδα κατεσκήνωσεν ἐπὶ τριήμερον εἰς Ἀμαρούσιον, ἡ 3η ἐπίσης ἐπὶ τριήμερον εἰς τὸ ἄλσος τοῦ Ποδονίφτη, ἡ 4η ἐπὶ διήμερον εἰς Χαλάνδρι, ἡ δὲ 7η ἔκλυε διήμερον ἐκδρομὴν εἰς Λαύριον, ὅπου ἀφῶ ἐπισκέφθη τὰ μεταλλεῖα τῆς Σούρτζας καὶ τὰ ἐκεῖ ἐργαστήρια, μετέβη καὶ εἰς Σούνιον καὶ ἐπισκέφθη τὰ ἐκεῖ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τῆς Σουμιάδος Ἀθηνᾶς.

Ἡ 5η καὶ ἡ 8η ομάδες, ἔκλυαν ἡμερησίως μόνον ἐκδρομαὶ καὶ ἡ μὲν 5η ἐξέδρομεν εἰς Ἄγ. Κοσμῶν καὶ Ποδονίφτην ἡ δὲ 8η εἰς Δαρνὶ καὶ εἰς τὴν καρυφὴν τοῦ Ὑμηττοῦ.

Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῶν διακοπῶν, ἐχρησιμοποιοῦθησαν εἰς ἐπιστράτευσιν τῶν ομάδων Ἀθηνῶν, ἡ ὅποιαι

ἔληξε διὰ γενικῆς ἡμερησίας ἐκδρομῆς τῶν ομάδων εἰς Ψυχικὸν καὶ Χαλάνδρι, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχε καὶ ἡ 18η ομάδα (Ἀμαρουσίου).

— Πειραιῶς

Τὴν Μ. Παρασκευῆν, οἱ Πρόσκοποι Πειραιῶς κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Συλλόγου «Ἀδελφῆ τοῦ Στ. Ἀτιώπου» διηρέθησαν εἰς τμήματα καὶ ὑπὸ τὴν ἑποπτείαν δύο κυριῶν ἐξ ἐκάστης ἐνορίας, ἐπώλησαν ἄνθη εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀνωτέρω Συλλόγου, κατόπιν δὲ παρηκολούθησαν τὴν ἐκφορὰν τῶν Ἐπιταφίων.

Μόλις κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ τὸ φέρον τοὺς τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς τοῦ μετώπου πλοιοτῶν νοσοκομεῖον «**Λαφαριῆς**», οἱ Πρόσκοποι ἐτέθησαν εἰς κίνησιν χρησιμοποιοῦντες ὡς ἀγγελοφόροι καὶ τραυματιοφορεῖς μετὰ δὲ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν τραυματιῶν εἰς τὸ Χατζηκυριακεῖον, ὠρισμένους ἀριθμὸς Πρόσκοπων, ἐπήγαινε καθὲς ἡμέραν καὶ προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του.

— ΚΥΠΡΟΥ.— Πάφου

Ἡ 1η ομάδα Πάφου ὑπὸ τὸν δραστήριον καὶ φιλότιμον ἀρχηγόν της κ. **Α. Φιλίππου** ἐξακολουθεῖ τακτικῶς τὰς ἐργασίας της ἀσκουμένη καὶ εἰς τὴν σκοποβολὴν ὡς καὶ εἰς τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊῆς διὰ μικρᾶς πυρο

Η 8η Όμάς Αθηνών εις τὴν κορυφὴν τοῦ Ὑμηττοῦ
Φωτογρ. Σ. Ράνιου

σθεστικῆς ἀντίλας, τὴν ὁποίαν προμηθεύεται πρὸς ἐξάσκησιν.

Τελευταίως ἡ ὁμάς αὕτη ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν κ. Πρωθυπουργὸν σφ. 150 ὡς συνδρομὴν τῆς ὑπερ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἐγένετο ἐν Πάφῳ ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς δι' ἐξόδου τοῦ Μητροπολίτου Πάφου ἀναγερωθείσης ἀναθηματικῆς στήλης πρὸς τιμὴν τῶν ἐκ τῆς ἐπικρατίας Πάφου πεσόντων ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατριδοῦς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 καὶ τοῦ πολέμου τοῦ 1912—13.

Εἰς τὴν τελετὴν αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθη ὅλη ἡ πόλις καὶ αἱ ἀρχαί, παρέστησαν καὶ οἱ Πρόσκοποι ὑπὸ τὸν Ἔφορον καὶ ἀρχηγόν των κ. Δ. Φιλίππου, ὅστις κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους τῶν Προσκόπων, συνοδεύσας αὐτὸν μὲ ὤραιοτατην καὶ γεμάτην ἀπὸ φιλογενῆ πατριωτισμὸ προσφώνησιν, εἰπὼν ὅτι «ἡ ψυχὴ τῶν πεσόντων, φτερουγίζουσι ἀνήσυχος καὶ τότε μόνον θὰ ἔα ποστᾶσουσι, ὅταν ἀνατεῖλῃ ἡ ἡμέρα ποῦ οἱ Κυπριακοὶ ζέφυροι ριπίζοντες τὴς πτυχῆς τῆς οὐρανοχρωματισμένης, θὰ σκορπίσουσι γύρω των δροσοδόλας πνοῆς, παρηγορίᾳ παντοεινῆ σπὶς πολυπάθεσ ψυχῆς τῶν σκλάβων» καὶ κατὰ τὴν ἐξῆς: «καὶ ἡ νέα γενεά, ἡ γενεά τῶν Προσκόπων, ποῦ περιβάλλει τὴν ἡμέραν μὲ εὐλάβειαν τῆ στήλη σας, ἀποθαυμάζει τὸν ὄρατον σας θάνατον καὶ τὰ μεγάλα σας ἰδανικά καὶ ἂν ἀντιλαμβάνομα κἀλλῶς τοῦσ παλιμοῦς τῆς νεανικῆς τῆς καρδιάς, εἶνε ἐτοιμῆ νὰ βαδίσῃ τὸν δρόμον ποῦ ἐγαράξατε τοῖς εὐγενικοῖς πρωτοπόροι τῆς Μεγάλῆς Ἰδέας».

Στέφανον κατέθεσαν ἐπίτης καὶ οἱ Πρόσκοποι Λε-

μηροῦ.

— ΛΕΣΒΟΥ — Μιτσηλήνη.

Αἱ δύο ὁμάδες τῆς πόλεως Μιτυλήνης ἐξασκούμεθα ὑπὸ τὴν ἐπίδλεψιν τοῦ Ἐφορευόντος τῶν ομάδων Λέσδου, καθηγητοῦ κ. Ἀθ. Παπακωνσταντίνου.

Κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα συνώδευσαν τὴν ἐκφορὰν τῶν Ἐπιταφίων καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν διανομὴν αὐτῶν καὶ κουλούρας εἰς ἀπόρους μαθητάς.

Ἡ 1η ὁμάς ἀπεβίβρανε ἓνα ἔλας εἰς τὴν θέσιν Γαδουρανήφορος καὶ ἠγόρασαν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ἓνα ἀριθμὸν τοῦ Λαγείου τοῦ Στόλου.

— ΣΑΜΟΥ. — Βαθὺ

Ἡ ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν κ. Πατρόπουλον 1η ὁμάς Βαθῆος ἐργάζεται τακτικῶς καὶ εἰς τὴν λέσχην καὶ εἰς τὸ ὑπαιθρον.

Καθ' ὅλην τὴν Μ. Ἑβδομάδα ἡ ὁμάς ἐπατήρει τὴν τάξιν, συνώδευσε τὴν ἐκφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου τὴν δὲ Κυριακὴν τοῦ Πάσχα παρετάχθη ἐξωθεν τῆς Μητροπόλεως.

Κατὰ τὰς διακοπὰς ἔκαμε τριήμερον ἐκδρομὴν.

— ΚΑΡΛΟΠΟΛΕΩΣ. — Καὶ αἱ ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν κ. Κηπιώτην δύο ὁμάδες Καρλοπολίου ἐργάζονται ἐπίσης τακτικῶς καὶ εἰς τὴν λέσχην καὶ εἰς τὸ ὑπαιθρον. Κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα συνώδευσαν τὴν ἐκφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου, τὸ δὲ Μ. Σάββατον ἐμάχισαν κόκκινα αὐτὰ διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων.

— ΣΥΡΟΥ

Οἱ Πρόσκοποι Σύρου μὲ τὴν προθυμίαν τὴν ὁποίαν δείχνουσι, νὰ φαίνωνται παντοῦ καὶ πάντοτε χρήσιμοι, κατέκτησαν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας Σύρου, ἡ διαγωγὴ δὲ τὴν ὁποίαν ἐδειξον κατὰ τὴν ἐκταγείσαν ἐκεῖ τὴν 4 Ἀπριλίου πυρκαϊάν, τῆς ὁποίας λεπτομερείας δίδομεν εἰς τὴν στήλην «Χρυσὴς Σελίδες», ἀπέσπασε τὸν ἔπαινον καὶ τὰ συγχαρητήρια ὅλων.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ἔκαμε διάλεξιν εἰς τοὺς βαθμοφόρους ὁ ἱατρός κ. Ἐμμ. Περιφανάκης περὶ φύσεως καὶ περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λαμβάνωνται κατ' αὐτῆς.

Τὴν 15ην αἱ ὁμάδες ἔκαμαν ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς Ἀγ. Παρασκευὴν, κατὰ δὲ τὴν Μ. Ἑβδομάδα τῆ αἰτήσεϊ τοῦ Φρουράρχου, ἀπεσπάρθησαν 25 Πρόσκοποι εἰς τὴν Ἀστυνομίαν πρὸς ἐπίδλεψιν τῆς τάξεως εἰς ἐκκλησίαν, ὅλοι δὲ παρηκολούθησαν τὴν ἐκφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου.

Περὶ τὰ μέλη τοῦ μηνὸς ἔκαμαν τετραήμερον ἐκδρομὴν εἰς τὴν θέσιν Παρακοπὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος 65 πρόσκοποι καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξετέλεσαν διαφόρους ἀσκήσεις καὶ γυμνάσια.

— ΧΙΟΥ

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ἐγένετο ἡ ὀρκωμοσία τῶν Δοκίμων διὰ μεγαλοπρεπεῦς τελετῆς εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν ὅλοι αἱ Ἀρχαὶ καὶ ἐπίσημοι καὶ πλήθος ἐλλεικτοῦ κόσμου καὶ κατὰ τὴν ἰσοίαν ὠμίλησαν καταλλήλως ὁ Γυμνασιάρχης καὶ Ποδεδρας τῆς 11. Ε. κ. Ἀλιμονάκης, ὁ Γεν. Διοικητῆς κ. Παπαδρέου καὶ ὁ ἀνατυστήρας τῆς ὁμάδας Χίου Ἐφορος Ἀστικοβοιωτῆς καὶ ἐνεθρμος φίλος τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ κ. Α. Μπαϊκλῦ.

Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν οἱ πρόσκοποι περῆλασαν ἀπὸ τοῦσ κεντρικωτέρως δρόμοις τῆς πόλεως.